

CHIA SẺ NỘI DUNG HỌC TẬP

ĐỀ TÀI 599

TU PHƯỚC ĐIỀN TỐI THẮNG AI CŨNG TU ĐƯỢC

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 5h50' sáng Chủ nhật ngày 01/08/2021.

“*Phước điền tối thắng*” là tâm Thanh Tịnh, đời sống không có lo toan, không có ưu tư. “*Phước điền*” không phải là có địa vị, có tiền của. Phước điền lớn nhất là bố thí pháp. Pháp thí lớn hơn tài thí, lớn hơn vô úy thí. Pháp thí là đem Phật pháp đến cho người, in Kinh, in sách thiện, giúp người có cơ hội tiếp xúc với giáo huấn của Phật, giáo huấn của Thánh Hiền, từ đó mà giác ngộ.

Trước đây, Thầy cũng tranh danh đoạt lợi, mưu cầu hưởng thụ. Con người ta không chỉ giàu có, có địa vị mới kiêu ngạo, ngông cuồng, mà người không có tiền, không có địa vị cũng ngạo mạn. Tăng thượng mạn là người quá ngạo mạn, quá tự cao, cực kỳ kiêu ngạo. Nếu không được học giáo huấn của Phật Bồ Tát, giáo huấn của Thánh Hiền thì chúng ta không có cơ hội nhận ra. Chúng ta là những người quá may mắn! Trong thời kỳ Mạt Pháp, chúng sanh có quá nhiều tập khí mà chúng ta lại được ngày ngày học Phật pháp. Bên ngoài dịch bệnh đang tràn lan, lòng người dao động, chúng ta vẫn được an ổn. Có được sự may mắn như vậy nhưng nhiều người sơ sài qua loa, vẫn để cho tập khí của mình làm chủ, bản thân không cưỡng lại được sự cám dỗ. “*Tập khí*”, “*tập*” là “*tập hợp*”. Tập khí là thói quen. Thật ra chúng ta có thể thay đổi những thói quen cũ của mình, tạo ra những thói quen mới tốt đẹp hơn. Ví dụ thói quen tham lam bòn xén, chúng ta tập thành thói quen bố thí, cúng dường.

Sáng nay, Thầy tỉnh dậy và rất tỉnh táo. Thầy ngủ sâu giấc nên cảm thấy giấc ngủ rất ngắn, rất nhanh. Thầy tỉnh lúc 3h40', một lát sau thì chuông đồng hồ reo lên. Đó là thói quen mà Thầy đã rèn luyện, không thể khác đi được. Đã lâu lắm rồi, nhiều năm nãy, Thầy không ngủ lúc 4 - 5h sáng.

Phật Bồ Tát đã làm ra những tấm gương, chúng ta học theo Phật Bồ Tát để thay đổi chính mình. Hòa thượng nói: “*Phật thường dạy chúng ta tu phước, tu huệ. Phước không phải là danh vọng lợi dưỡng thế gian. Nếu bạn cầu mong danh vọng lợi dưỡng thì bạn đã hiểu sai ý nghĩa lời Phật dạy*”. “*Phước*” là định, là tâm Thanh Tịnh. Tâm Thanh Tịnh mới chân thật là phước. Ngày ngày chúng ta không bị vọng tưởng, phân biệt, chấp trước sai khiến, luôn kiểm soát được tâm của mình. Tâm chúng ta luôn ở trạng thái định tĩnh.

Người thế gian không hiểu rằng: “*Trong mạng có, nhất định có; Trong mạng không, nhất định không*”. Nếu trong mạng mình có thì tự nhiên sẽ có. Nếu trong mạng không có mà mình dùng thủ đoạn để có thì đó là đại khờ. Người xưa dạy: “*Người phước ở đất phước, đất phước dành cho người phước*”. Vậy thì chúng ta không cần

phải tìm cầu, không phải dùng thủ đoạn, cứ tùy duyên, tự tại mà tu phước, khi đã có phước thì **“đất phước dành cho người phước”**.

Thầy nhiều khi phải nói về bản thân để chứng minh cho mọi người. Ngày trước, một anh Phật tử mời Thầy về đây ở. Anh ấy nói: **“Con có căn nhà bỏ không, kính mời Thầy về ở!”**. Thầy đến nơi thì thấy anh ấy đang treo biển **“bán nhà”**. Thầy đề xuất Thầy mua căn nhà bằng hình thức trả góp. Anh ấy rất hoan hỉ đồng ý. Thế nhà rất đẹp, **“thanh long bạch hổ”**, rồng châu bạch hổ tựa sơn. Thầy không hề có một mong muốn, dự định, không hề dùng kỹ xảo để truy cầu mong muốn mà hoàn toàn là tình cờ. Rõ ràng **“trong mạng có, nhất định có; Trong mạng không, nhất định không”**, **“Nhất ẩm nhất trác, mạc phi tiền định”**. Tâm của mình Thanh Tịnh, tùy duyên, tự tại tạo phước thì **“người phước ở đất phước”**.

Phước báo không phải là nhiều danh vọng, lợi dưỡng, tiền của. Nếu nhiều danh vọng, lợi dưỡng, tiền của nhờ thủ đoạn mà có thì tai họa sẽ đến. Thầy đã khuyên nhiều đồng tu dù cực khổ gian nan cũng phải tuân thủ pháp luật, làm hết sức mình, không vi phạm pháp luật. Tiền là họa, đôi khi tức khắc tiền trở thành họa. Ai xin phép Thầy làm những việc hi sinh phụng hiến thì Thầy hoan hỉ động viên. Ai đề xuất làm những việc liên quan đến nhiều tiền thì Thầy không muốn làm.

Hòa thượng nói: **“Phước là tâm được định, là tâm Thanh Tịnh. Người có phước báo thì tâm Thanh Tịnh, nhiều an vui. Hàng ngày không lo buồn, lia khổ được vui là phước. Người thế gian có tiền, có địa vị, tuy giàu nhưng không vui. Giàu mà không an thì làm sao bằng nghèo mà an. Giàu mà tâm không Thanh Tịnh thì làm sao bằng nghèo mà tâm Thanh Tịnh”**.

Người xưa ăn cơm bằng cái rá, uống nước bằng phễu tre. Một ông cụ có con cái giàu có nhưng cụ đi du sơn ngoạn thủy, tự tại, ăn thừa thức ăn của người ta để lại. Con của cụ đi tìm cụ, đưa cụ về nhà cao cửa rộng để hưởng vinh hoa phú quý, nhưng cụ lại bỏ đi. Cụ nói: **“Đó không phải là đời sống của con người. Cuộc sống ở trong 4 bức tường không tự tại, không an vui”**. Đói bụng thì cụ ăn đồ thừa người ta bỏ đi. Khi ngủ thì cụ tìm một chỗ để ngủ. Chúng ta đi ngủ thì đặt camera, đặt chuông báo động vì sợ bị lấy trộm đồ.

Thích Ca Mâu Ni Phật đã thị hiện đời sống **“ba y một bát, ngày ăn một bữa, dưới gốc cây ngủ một đêm”**. Ngài không để dành thức ăn đến ngày hôm sau, nếu ăn xong vẫn còn đồ ăn thì Ngài mang đi bố thí cho chúng sanh.

Hòa thượng nói: **“Phước báu chân thật là tâm Thanh Tịnh. Tâm Thanh Tịnh khởi tác dụng chính là trí tuệ. Tâm của chúng ta ngày một Thanh Tịnh chính là hiện tượng nghiệp chướng đã tiêu trừ. Tâm của chúng ta ngày càng phiền não chính là nghiệp chướng tăng nhiều. Khởi vọng tưởng là tạo nghiệp luân hồi”**.

Hòa thượng nói: **“Thế gian này rất nhiều người có tiền, có thế lực. Trong đời quá khứ họ đã tu nhân. Họ phát tài to thì ta không cần ngưỡng mộ họ. Thực tế mà nói, ở thế gian này có nhiều ông chủ của những xí nghiệp to lớn, doanh nghiệp nổi tiếng nhưng tâm của họ khổ vô cùng”**. Họ ngày ngày bất an, ngày ngày nhìn lên bảng điện để theo dõi sự lên xuống thất thường của các chỉ số, ăn không ngon, ngủ không yên. Họ làm sao bằng mình!

Người ta kinh doanh có lãi, có lời mà không biết rằng kinh doanh theo cách Phật dạy không chỉ lời đời này mà còn lời đời sau. Đó là bố thí tài, bố thí pháp, bố thí vô úy.

TÀI THÍ: Tài thí gồm nội tài và ngoại tài.

PHÁP THÍ: Chúng ta chăm chỉ nỗ lực làm thì trí tuệ ngày một phát sinh. Hôm qua Thầy mua chất dinh dưỡng để trồng cây thủy canh. Họ giao hàng đến tận cửa, tận tình ân cần hướng dẫn Thầy cách trồng cây. Chúng ta biết cách làm thì chỉ dẫn cho người khác. Chúng ta có kinh nghiệm, có năng lực làm việc, có tâm yêu thương, phát ra từ trường tốt thì chắc chắn có kết quả tốt.

VÔ ÚY THÍ: Chúng ta mang sự an lành đến cho chúng sanh.

Hòa thượng nói: *“Gửi tiền ngân hàng chưa chắc đã bảo đảm. Người giàu có suốt ngày khởi vọng tưởng thì không bằng người ngày ngày bố thí. Bố thí chính là việc làm vô cùng sáng suốt trí tuệ”*. Hối còn trẻ, Hòa thượng không có tiền, không có phước báu. Ngài học theo Chương Gia Đại Sư. Chương Gia Đại Sư dạy Hòa thượng bắt đầu bố thí từ một đồng. Hòa thượng cả đời y giáo phụng hành, cải đổi vận mạng. Ngài tâm tưởng sự thành, khởi tâm xây dựng trường học nào thì tự nhiên liền có tiền để xây dựng trường học đó.

Cô giáo Trần Tịnh Du nói: *“Tiền ở trong tay chỉ là một mớ giấy vụn. Tiền ở trong ngân hàng chỉ là những con số. Nếu chúng ta biết bố thí, chuyển vật chất thành phước báu thì khi vô thường đến, dù ở bất kỳ cảnh giới nào chúng ta cũng được thọ dụng”*.

Hòa thượng nói: *“Người chân thật có phước nhất định có thiện căn, nhất định có trí tuệ. Nếu có phước mà không có trí tuệ thì không có thiện căn. Nhà Phật gọi đây là “si phước”. “Si phước” là ngu si, tuy đời sống có tiền của nhưng cuộc sống ngày ngày vẫn phải chịu khổ, chịu nạn, sống trong sự bất an lo buồn. Người như vậy ở thế gian này có nhiều không? Rất nhiều! Chúng sanh muốn tu phước, thực tế mà nói, phước báu tốt nhất là ở Tam Bảo. Cúng dường Tam Bảo là phước báu vô thượng”*. Tam Bảo là Phật, Pháp, Tăng. Phật là Giác. Pháp là Chánh. Tăng là Tịnh.

Hòa thượng nói: *“Chỉ tu phước mà không tu huệ thì không thể giải quyết được vấn đề. Tu huệ là tu tâm Thanh Tịnh. Tâm Thanh Tịnh thì mới có huệ. Chỉ tu huệ mà không tu phước cũng không giải quyết được vấn đề. Phải tu phước và tu huệ”*. A La Hán dù đã đạt đến Lưu Tận Thông, nếu tu huệ không tu phước thì cũng ôm bình bát không đi về, đi khát thực nhưng không nhận được cúng dường. Nhà Phật nói là *“phước huệ song tu”*.

Trong *“Kinh Hoa Nghiêm”*, phẩm *“Hạnh nguyện Bồ Tát Phổ Hiền”*, Phật nói: *“Phước điền tối thắng nhất chính là pháp thí. Bố thí pháp là thù thắng nhất”*. Chúng ta cho người ta com gạo áo tiền cũng chỉ giải quyết được sinh mạng hiện đời. Chúng ta mang đến cho người ta Phật pháp thì giúp họ giải quyết được cả vấn đề sinh tử nhiều đời. Người học Phật biết bố thí pháp là trọng, bố thí pháp là trên hết nhưng phải biết tùy duyên mà tu tập, tùy duyên mà bố thí, gặp duyên nào thì bố thí theo duyên đó. Chúng ta cần phải hiểu: **Phật pháp là bất định pháp. Phật pháp là tùy duyên diệu dụng ở trong mọi hoàn cảnh. Phật pháp không khô cứng**. Chúng ta ăn

chay, chúng ta vẫn ngồi cùng bàn ăn với những người ăn mặn và gắp những món chay, không tạo sự phân biệt, không có chướng ngại. Trước đây, khi Thầy đi máy bay, họ đưa cho Thầy suất cơm và bánh kẹp thịt. Thầy cứ cắt đi phần thịt, chỉ ăn phần cơm hoặc phần bánh không có thịt chứ không yêu cầu họ phải phục vụ theo ý mình.

Trong 3 loại bố thí (*bố thí tài, bố thí pháp, bố thí vô úy*) thì bố thí pháp thù thắng nhất vì chúng ta mang đến cho họ Phật pháp thì giải quyết được vấn đề sinh tử. Trong 3 loại bố thí thì chúng ta tùy duyên điều dụng mà bố thí, giúp người. Gặp người đau khổ cần sự an ủi thì ta an ủi, bố thí sự an lành; Gặp người đói khát thì ta giúp họ được ăn; Gặp người cần Phật pháp thì ta đưa Phật pháp cho họ.

Hòa thượng dạy: **“Trong pháp bố thí, thù thắng nhất là y giáo tu hành bố thí. Bạn có thể chân thật y giáo tu hành thì không những phước điền đầy đủ mà công đức đầy đủ”**. Điều quan trọng là bản thân mình phải y giáo phụng hành chứ không phải là mình chỉ nói để người khác làm. Mình dạy người ta bố thí thì mình phải bố thí triệt để, mình dạy người ta hoan hỷ tha thứ thì chính mình cũng phải hoan hỷ tha thứ. Nhiều người dạy người ta tu phước, cúng dường, nhưng tiền để tu phước, tiền để cúng dường là nguồn tiền ở đâu mà ra, có phải là tiền phạm pháp không?

Pháp bố thí không nhất thiết là phải có tiền để in Kinh. Tài bố thí không nhất thiết phải có tiền mới có thể làm. Chúng ta không có tiền nhưng vẫn có thể bố thí. Ngày ngày chúng ta chân thật y theo lời dạy của Thánh Hiền mà làm. Phật Bồ Tát dạy chúng ta đoạn ác, tu thiện, xa lìa tất cả các việc ác, làm tất cả các việc thiện. Thánh Nhân dạy chúng ta những chuẩn mực đối nhân xử thế trong trật tự các mối quan hệ ngũ luân trong xã hội. Làm con phải hiếu thảo Cha Mẹ; Làm học trò phải kính trọng Thầy Cô; Làm vợ chồng phải đúng đạo lý của vợ chồng; Làm người quản lý, người nhân viên, làm bất cứ vai trò nào cũng đều phải thực hiện tốt mọi bổn phận vai trò trách nhiệm của mình. Đó là y giáo phụng hành một cách thiết thực.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy còn lộn xộn, còn nhiều sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!